

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NKE NKE

MEDLEMSBLAD FOR NYKØBING KATEDRALSKOLES ELEVSAMFUND

10. AARGANG

MARTS 1952

NUMER 23

10 Aars Stiftelsesfest og Foraarsfest

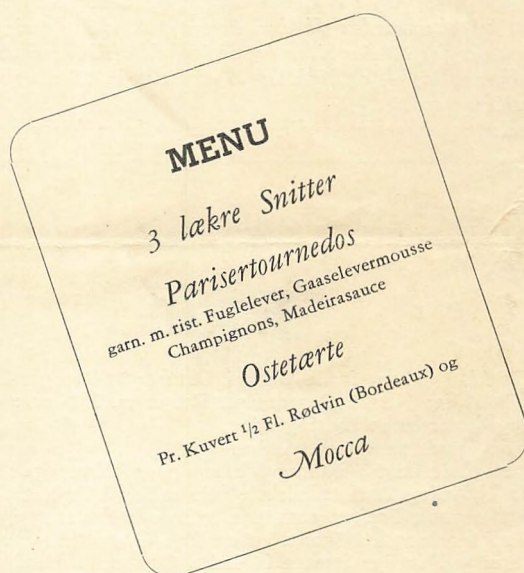
22. Marts Kl. 19 i Oscar Davidsens Selskabslokaler, Griffenfeldtsgade 58.

Tandlæge Johs. Blegvad, Nykøbing F., har lovet at holde Festtalen, og Lægen og Forfatteren Ib Freuchen bidrager med et Causeri.

Efter Middagen, hvor vi vil gøre vort bedste for at alle kan blive placeret saa godt og hyggeligt som muligt, saa ingen behøver at blive borte af Frygt for at være den eneste af sin Aargang, bliver der Dans. Og efter Teatertid kommer, sød og beredvillig som altid overfor N. K. E.,

Birgitte Reimer

og underholder os. — Vi haaber at kunne love en virkelig hyggelig og fornøjelig Aften, hvor vi ogsaa gerne ser Medlemmernes Fruer, Mænd og Kærester.

Prisen bliver 20 Kr., alt inclusive. Der betales ved Indgangen, og skulde nogen kun have Lyst til at deltage i Festen efter Middagen, kan de faa Adgang for 5 Kr. til det efterfølgende Bal. — Tilmeldelse, der er bindende, sker for Københavnerne Vedkommende hos Tandlæge Estrup, Vester Voldgade 96, Kbh. V., Telef. Byen 3610, og for Medlemmer fra det øvrige Land hos Fru Kirsten Helms, Dronningensgade 26, Nykøbing F., Telefon 1967.

Tilmeldelsen vil vi gerne have snarest og i hvert Tilfælde meget nødtigt senere end 19. Marts.

Paaklædning: Smoking eller mørkt Tøj.

DE FØRSTE TI AAR

Min første Berøring med Tanken om en Elevforening stammer fra cirka 1930, da jeg var Reservelæge hos Professor Secher. Professoren kørte i sin Bil til Nykøbing, og Fut (St. 1919) og jeg var inviteret med paa Turen, der blandt andet gjaldt Translocationen i en særlig Anledning, som jeg ikke husker. Efterhaanden, som vi nærmede os Falster, blev Secher mere og mere Skoledreng med dertil hørende Jargon og Opførsel; jeg husker, vi tog over Guldborg, og hans kaade Løjer med Bilen, der netop lige kunne være paa den lille Pram, der dengang gjorde det ud for Færge, satte Færgefolkene graa Haar i Hovedet.

Paa denne Tur hørte jeg første Gang Secher tale om, at vi burde have en Elevforening, og med mit Kendskab til Secher dengang var jeg ikke i Tvivl om, at Tanken nok skulde blive til Virkelighed. Jeg husker ogsaa, at hans Tanke fra første Færd var, at vi gamle Elever igennem en Forening skulde støtte vore unge Kammerater fra vor gamle Skole økonomisk med Legater.

Der gik jo saa nogle Aar, men Secher arbejdede stadig med Tanken, og efterhaanden fik han Forbindelse med de rigtige Folk, saa der for 10 Aar siden kunde indkaldes til en stiftende Generalforsamling — og Nykøbing Katedralskoles Elevsamfund var en Kendsgerning.

Fodselen var noget besværlig; — Svangerskabet havde været

langt, og Barnet viste vel ogsaa Tegn paa Svagthed de første Aar, men her var det øjensynligt, at Secher med sin Bestyrelse var den rette til at bringe det over de vanskelige Aar, og Børnesygdommene kan jo nu siges at være overstaaede.

I 9 Aar var Secher vor inspirerende og begejstrede Formand, og vi er ham alle uendelig Tak skyldig, fordi han ofrede sin Tid og store Erfaring i Foreningsforhold paa Elevsamfundet, der under hans glimrende Ledelse kom til at staa som en Faktor af Betydning for mange gamle Elever; et Sted, hvor vi har fundet mangan en gammel Ven igen og opfrisket gamle Minder paa vort hjemlige Tungemaal.

Nogen bedre Afløser end Estrup kan vanskeligt tænkes, og vi vil alle ønske, at han med sin Bestyrelse, der fortjener Tak for trofast og godt Arbejde, maa faa Medvind i Aarene, der kommer.

Den bedste Maade, vi kan lønne og takke baade den gamle og den nye Formand paa, er at møde, naar der kaldes, og faa alle de mange, der ikke er Medlemmer, fundet frem, saa det gaar op for dem, hvad de nu gaar Glip af.

Tak! Professor Secher, for Initiativet og Tak til alle jer, der arbejder for vort Elevsamfund.

Klyds (St. 1919).

Og her er lidt mere om

„KRIDT“

NKE's Blad udkom første Gang i Oktober 1942, og i November 1951 saa Nr. 22 Dagens Lys. Det er ca. 2 Numre om Aaret, og det er bedre end ingenting.

Men det kunde være meget bedre!

Ved at blade de 22 Numre igennem maa enhver gammel Elev fra Nykøbing F. Katedralskole føle et Sug i Brystet. Det er ikke alle gamle Papirer, som man er henrykt for at se igen, men hvad der har med Skoletiden og især Gymnasieaarene at gøre, rører ved særlige Strengte i Sindet. Og har man nu, saa mange Aar efter, selv Børn i et Gymnasium, faar Minderne fra dengang en særlig Kolorit. Gid nogle flere vilde hjælpe vore flittige Redaktører med at skrive i Bladet. Alene den Værdi, det har for Skolens Historie, er Umagen værd.

I Særklasse.

Det var nu „Kridt“, som jeg vilde skrive lidt om. Den gode Artikel i det sidste Nummer savnede lidt Krydderi, synes jeg, men den nævnte noget meget væsentligt: *Pædagogen!* Det var han nemlig. Naar jeg tænker paa Lærerne fra dengang synes jeg nok, at de allerfleste var gode Pædagoger, ret beset ikke langt fra samme naturlige Indstilling som den, der hersker i Dag (Eleverne havde derimod mere Respekt dengang!), men Kridt var i Særklasse. Og det skyldtes to Ting: hans illustrerende Evne og hans Evne til at holde Ro i Klassen.

Een Lussing!

Jeg mindes kun een Gang at have oplevet, at Kridt uddelte en Lussing. Jeg saa det ikke, for den kom aldeles uventet og ramte — mig selv! Kridt var nemlig Specialist i at sige Vittigheder, og da jeg en Dag morede mig saa længe over en af dem, maa han aabenbart have ment, at Latteren ikke var ægte. Jeg blev beordret ned af de høje Bænke i Naturhistorieklassen og

Nykøbing Katedralskoles Elevsamfund!

Det har været mig en stor Glæde at modtage Ud-nævnelser til Æresmedlem i Elevsamfundet og bringer herfor min hjerteligste Tak til Elevsamfundet og dets Bestyrelse, ligesom jeg takker for den Opmærksomhed, der blev bragt mig af Bestyrelsen selv. (Paa Kridts Fødselsdag bragte Bestyrelsen Elevsamfundets Hyldest til vor gamle, afholdte Lærer. Red.)

Hertil følger jeg mine bedste Ønsker for Elevsamfundets Fremtid, at det maa lykkes at løse de store Opgaver, man dér har sat sig, ikke mindst, at vi i Samdrægtighed og Kærlighed til vor Ungdoms gamle Skole kan skaffe de nødvendige Midler til Observatoriet.

17. Februar 1952.

Kridt.

modtog den kontante Betaling, aldeles forbløffet. Men jeg har ikke Nag til ham af den Grund, for Vittigheden var god!

Den hyggelige Tusindkunstner.

I nævnte Klasse residerede Kridt Dagen igennem, altid beskæftiget med de fysiske, kemiske og naturhistoriske Samlinger og rygende nogle kæmpemæssige Piber, som han kaldte „Bonifacius“ og „Franciska“. Han var umaadelig fingernem og elskede at lave Vindmøller og alskens Apparater, og hans Forsøg klappede mønstergyldigt. Timen indledtes gerne med en Serie Historier eller Vittigheder, men naar der saa skulde læses, var der Ro! Som alle Lærere (de er jo ogsaa Mennesker) kunde han gentage sig selv, men jeg husker kun, at det skete med een bestemt Historie. Det var en Dialog, han havde opsnappet imellem en Mor og hendes mindreaarige Pøde i en Have:

„Mo'war — nu ta'r je' et Stik'sbær!“

„Det gør du'tte, Dreng!“

(Pause. Herefter Gentagelse to Gange, indtil Drengen faar sin Vilje).

Trods stærk dramatisk Fremføring var den ikke særlig morsom — men til Gengæld fik vi den en Gang hvert Kvartal!

Kridt og Kaj Munk.

En Dag i 1917 kom jeg ind i Klassen netop efter en Times Ophør. Luften glødede. Ved Tavlen stod Kridt og Kaj Munk begge lige røde i Kammen. En Kreds af Munks Kammerater stod omkring dem. Man havde diskuteret Tro og Viden eller noget i den Retning, og Munk lod jo ikke en Lejlighed gaa fra sig til at blæse i Kampluren. Men Kridt fortrak til sit Laboratorium efter at have betydet Munk, at han hverken vilde eller maatte diskutere Religion med ham — og Munk vandrede ud, ærgerlig over ikke at kunne brænde sit Krudt af. —

Tak, Kridt!

Kære Kridt! Tankerne gaar paa Afveje, naar Skoleminder drages frem! Men det var nu til Dem en Tak skulde lyde for Deres enestaaende Undervisning og Deres muntre Sind. — Vi sagde stundom til hverandre, at De lignede en spansk Røverhøvding, naar De kom anstigende med Regnslag og bredskygget Hat og kraftigt Overskæg og Fip! Øjnene kunde lyne, dog rullede der ingen Torden, men gerne en vældig Latter! — Deres Tegninger paa Tavlen var pragtfulde! Og Deres Definition i Fysiologitimen af et Nys vil ingen glemme: Den bestod i Højt-læsning af de fem Linjer, der stod i Bogen herom, begyndende Pianissimo, stigende i Hastighed og Styrke til et vældigt Fortissimo, kulminerende i et *Skrald!!*

Det er 35 Aar siden! Da var De 45. Fuld af Krudt og Kridt!

A. Grum-Schwensen.

DØDSFALD

Læge Erik Brehm (St. 1889), Frederiksberg, er død, 81 Aar. Læge Erik Brehm var Søn af Købmand Th. Brehm, som for mange Aar siden drev Forretning i det Ejendomskompleks, der nu indehaves af Mejeriet Perfekt i Nykøbing F.

Efter et Ophold i Geneve, hvortil Erik Brehm rejste efter endt Embedseksamen, slog han sig i 1899 ned paa Frederiksberg, hvor han oparbejdede en stor og anset Lægepraksis, ligesom han i Perioder fungerede som Stadslæge. Læge Brehm efterlader sig Hustru og fire Børn.

Tandlæge Johs. Boertmann, Roskilde, er død, 70 Aar. Han var Lægesøn fra Nysted og havde i ca. 40 Aar haft Praksis i Roskilde. Ved Siden af sin Gerning som Tandlæge var han stærkt optaget af sine kunstneriske Interesser.

Hvem har gamle Numre af Bladet?

Redaktionen vil være meget taknemlig, hvis det kan lykkes blandt Medlemmerne at faa indsamlet nogle Numre, der mangler i Bladets Arkiv. Det drejer sig om Numrene: 12, 11, 10, 9, 8, 7, 5, 4, 3 og 1, som paa mystisk Vis er forsvundet i Bladets tidligere Tilværelse. — Hvis nogen vil være saa elskværdig at overlade os de manglende Numre, kan det ske ved Henvendelse til: K. Helms, Dronningensgade 26, Nykøbing F., Tlf. 1967. Paa Forhaand Tak.

Red.

TS

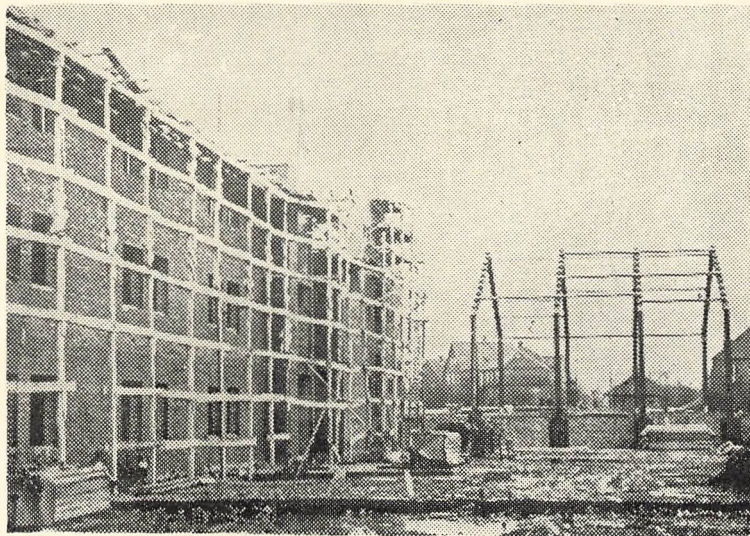
BELLING-LEE
LETVÆGT
ANTENNER

til Tjernsøyn

KØBENHAVN N.
SKYTTEGADE 7
Telef. Luna 2500

KØBENHAVN N.
SKYTTEGADE 7
Telef. Luna 2500

TAGE SCHOUBOE
ELEKTROTEKNISKE ARTIKLER en gros

*Kransen bejst over
den nye Katedralskole i Nykøbing F.,
der ventes at
staa færdig i Sommeren 1953.*

*Et Glimt
af den nye Skole.
I Baggrunden
ser man
Staalkonstruktionerne
til Skolens Aula.*

Ikke en Studenter-Fabrik — men et kulturelt Centrum

„Aldrig har Muserne haft en mere melankolsk Residens“. I disse poetiske, men saare nedladende Vendinger skrev en af Katedralskolens Elever for nogle Aar siden om sin gamle Skole i Gymnasieforeningen „Hegemone“s Maanedsskrift.

Den haabefulde Digterspire skulde have været med til Rejsegildet paa den nye Skole den 18. Januar! Sammen med firs andre af Skolens Venner og nærtstaaende vilde han have glædet sig over at se Dannebrog og „Sejrskransen“ vaje over den prægtige nye Bygning, der allerede i sine imponerende Konturer lader formode, at „Musernes melankolske Residens“ snart vil fremstaa i en mere tidssvarende, tiltalende og sangvinsk Skikkelse.

En Mærkedag i Skolens og Byens Historie.

Rejsegildet paa den nye Skole betegnede afgjort en Mærkedag ikke alene for Katedralskolen, men ogsaa for den By og den Landsdel for hvis opvoksende Ungdom denne Bygning i Generationer fremover vil danne det faste Punkt i Tilværelsen.

Utallige Spekulationer er gaaet forud. Økonomiske og tekniske Vanskeligheder har maattet overvindes. Det har kostet Slid og Sved, — og det har kostet Penge! — Naar den nye Skole er færdig i Sommeren 1953, staaer den i cirka fire Millioner Kroner. Det er en noget anderledes Sum, end den Enkefru Hinckeldey forbandt med Skolebygninger, da hun i 1808 afhændede sin Gaard i Slotsgade til Indretning af ny Katedralskole for 15.000 Rigsdaler! Og den fungerer dog som Skole den Dag i Dag!

Tak til By og Amt.

Efter at Rektor Willesen havde budt velkommen til den lille Festlighed i Forbindelse med Kransehejsningen, fik Kontorchef Gimsing fra Statens Byggeudvalg Ordet. Han sagde bl. a.:

Spørgsmaalet om Opførelse af en ny Katedralskole i Nykøbing F. har jo længe været brændende. Og naar vi i Dag kan

skimte Vejs Ende med Foretagendet, saa skylder vi en Tak til mange Sider derfor. Først og fremmest til de bevilgende Myndigheder, men i høj Grad ogsaa til de lokale. Maribo Amts Skolefond har jo givet et Tilskud paa 200.000 Kr., Nykøbing F. Kommune har bl. a. stillet Byggegrund og Grunden til Sportspladsen til Raadighed. De har ydet en kontant Støtte paa 75.000 Kr. og i det hele taget stillet sig forstaaende paa enhver Maade. Jeg beder Nykøbing F. Byraad og Stiftamtmand, Grev Reventlow paa Skolefondens Vegne modtage vor bedste Tak.

Dernæst vil jeg gerne takke mine Kolleger i Byggeudvalget: Rektor Willesen for hans store, interesserede Arbejde, Chefarkitekt Peder Nielsen, Ministersekretær Boelskov, Civilingeniørerne Lund, Engel og Viggo Larsen, Arkitekt Møller og sidst men ikke mindst kgl. Bygningsinspektør Maar, der bærer Hovedæren for det fine Projekt og for den udmærkede Maade, Byggeriet er blevet ledet paa. Endelig en Tak til Haandværkere og Haandværksmestre for godt og hurtigt Arbejde. Jeg vil slutte med Haabet om, at Arbejdet fremdeles maa skride fremad i samme gode Gænge, saa vi forhaabentlig inden længe kan aflevere en ny, tidssvarende Skole til Gavn for Ungdommen herne.

Et sundt Kapløb.

Kgl. Bygningsinspektør Maar var næste Taler: — Det at holde Rejsegilde, udtalte han, er en god gammel Haandværkerskik. Kransen deroppe paa Taget skal illustrere vor Glæde over, at vi nu er naet saa langt. Glæden i Dag er ublandet! For der er præsteret godt Arbejde herude, og jeg retter en Tak til Haandværkerne og Mestrene for deres Indsats. Det er gaaet saa hurtigt med Arbejdet, at de somme Tider har været lige ved at rende fra mig. Jeg har knapt kunnet naa at blive færdig med mine Tegninger, før de var realiseret. Met det har været et sundt Kapløb. — Mit Haab, sluttede Bygningsinspektøren, er, at det maa lykkes os at skabe en værdig Ramme om Skolens fremtidige Arbejde.

En hyggelig Skole.

Rektor Willesen, som derefter tog Ordet, indledte med en Kompliment til Haandværksmestrene for den velorganiserede Maade, Arbejdet havde været tilrettelagt paa, og til Haandværkerne for det Tempo og den Soliditet, der havde præget deres Arbejde. — Jeg har ofte her, udtalte Rektor bl. a., levende faaet illustreret Parolen om, at „al Gang foregaar i Løb“.

— Der er ogsaa, fortsatte Rektor, Grund til at nævne den gode Aand, der har hersket paa Byggepladsen, og i denne Forbindelse er der Grund til at fremhæve Arkitekt Møller, der har haft en egen Evne til at faa alting til at glide, og Civilingeniør Engel, som jeg har lært at kende som en samvittighedsfuld og dygtig Ingeniør.

Mit Haab for den nye Skole er, at den maa blive en hyggelig Skole. Ikke en gold Studenters-Fabrik, men et kulturelt Centrum for Egnens Ungdom.

Hilsen fra Elevsamfundet.

Det indbudte Selskab, der foruden Medlemmerne af Statens Byggeudvalg talte bl. a. Stiftamtmand, Grev Reventlow, Biskop Halfdan Høgsbro, Stadsingeniør Høst-Madsen, Pastor Simon Fosdal, Stadscoleinspektør Rosenholm, Landsretssagfører Marcussen, Sagfører Victor Larsen, Skolens Lærere, Arkitekter, Haandværksmestre og Haandværkere m. fl., blev nu trakteret med Punch og Æbleskiver. Der blev udbragt Leveraab for Skolen, og den tidligere Elev, stud. mag. Jørgen Quistgaard sluttede Talernes Række med en Hilsen fra Katedralskolens Elevsamfund:

— For gamle Elever er det baade en Sorgens og Glædens Dag i Dag. En Sorgens, fordi vi føler, at mange af de gamle

Ministersekr. Boelskov, Rektor L. Willesen og Kontorchef Gimsing fra Statens Byggeudvalg fotograferet paa den omsuste Loftsetage, hvor der skal indrettes Bibliotek, Observatorium m. m.

Minder dør med den gamle Skole, men en Glædens alligevel, fordi vi nu ser en dejlig, moderne Skole rejse sig.

Det vigtigste for os gamle Elever er naturligvis, at det bedste fra den gamle Skole flytter med over i den nye, at alle de Traditioner, der for os er Indbegrebet af „vor Skole“, stadig faar Livsbetingelser. Men en bedre Garant herfor end Rektor Willesen kunde man jo daarligt tænke sig.

NIP (N. P. Nielsen, St. 44).

Detit fra Skolen

Gymnasieforeningen er gaaet over til at vælge en II G'er til Formand — med den Begrundelse, at III G'erne er optaget af Eksamenslæsning og følgelig ikke kan varetage Interesserne „paa behørig Vis“. (III G maa aabenbart være blevet betydeligt mere flittig, end Tilfældet var det i vor Tid. Red.).

„Hegemone“ har siden 1947, trods forskellige Forsøg paa kunstigt Aandedræt, ligget i Dvale. Nu er der imidlertid Tegn til, at Genoplivelsen skal lykkes. „Fut“ og „Tegnefut“, de berømmelige Møder og de efterfølgende Ture til Ygdrasil, gaar forhaabentlig en Renaissance i Møde. Dette vil alle de gamle „Han-Elever“ sikkert læse med Glæde, ikke mindst fordi Turen til Ygdrasil er en meget gammel Tradition, der med „Hegemone“'s Død stod i Fare for helt at uddø, og genoplivet paa den nye Skole var den vel næppe blevet. Nu maa man blot ønske, at Gymnasiedrengene vil have Held til at holde Liv i Foreningen.

„Glenterne“ tæller efterhaanden over 70 Spejdere, hvorfor man overvejer at dele Troppen i to, idet det store Antal ved Udenlandsture og almindelige Lejrudflugter er en absolut Gene. Endnu er der dog ikke truffet endelig Afgørelse.

Lektor Karen Margrethe Jensen har siden Efterårsferien været sygemeldt.

Lektor Hunosøe er paany udpeget til Medlem af Udvalget for engelske Studentereksamensopgaver.

Gymnasiets og Realklassens Solhvervsfest den 19. December fik et udmærket Forløb. Adjunkt Meier-Heiselberg holdt Tale paa homeriske Versemaal, og Underholdningen var mangearartet og morsom. Traktementet var Pandekager og Is. Aftenen sluttede fint med, at Adjunkt Stewens spillede Brahms Klaverstykker.

SAMODAN

Solsaft

DANA

Æblemost

Studenterne fra Nykøbing Katedralskole 1926. Det er fra venstre i bageste Række: Asger Streinge, Holger Klausen, Einer Jensen, Hans Chr. Nielsen, Erik Friberg, Otto Budtz-Olsen, Sv. Aa. Andersen, Kaj Skytte og Ejner Nielsen; i anden Række fra venstre ses: Jørgen Lolle, Ellen Nielsen, Ejvind Simonsen, Nanna Kallenbach-Pedersen, Else Brorssen, Ellen Schou, Lily Jørgensen, Katrine Rasmussen og endelig i første Række: Johanne Sofie Gotfredsen, Margrethe Petersen, Gregers Michaelsen, Bodil Skov, Carl Gregers Raae Andersen og Herluf Johansen.

Generalforsamlingen i Odd Fellow Palæet 21. Novbr. 1951

Ca. 50 Medlemmer var mødt. Efter at Formanden havde budt velkommen, valgtes Prof. Secher til Dirigent. *Punkt 1* paa Dagsordenen var Formandsberetningen; herunder mindedes Estrup 4 Kammerater, der var afgaaet ved Døden siden sidste Møde: Adjunkt Karl Møller, Forp. Erik Kjær, stud. polyt. Erling Svoldborg Jensen og prof. dr. techn. Jul. Hartmann. Forsamlingen paahørte dette staaende.

Derefter omtalte Formanden Aarets forskellige Arrangementer, — Skolekomedien, Diskussionsmødet den 17. April, hvor Observatorieindsamlingen var blevet aabnet, og endelig den vellykkede Sommerfest i Nykøbing F., hvor saavel 25-Aars Studenter og Realister havde været smukt repræsenteret. Det kedelige er blot, fastslog Estrup, at Deltagelsen i vore Fester er alt for ringe. Af vore ca. 400 Medlemmer er det stort set de samme 50, der „gaar igen“. Kontingentindbetalingen gik nogenlunde, — Observatorieindsamlingen havde indbragt 3.240 Kr., hvilket skyldtes ca. 90 velmenende Medlemmer. Han mente, at Maalet, de 6.000 Kr., let skulde kunne naas. Legatet havde haft 9 Ansøgere; der var 300 Kr. til Raadighed, som man havde delt i 2 Portioner. Boggaven var som sædvanlig blevet uddelt ved Translokationen.

Bladet havde kun udsendt 2 Numre, og Formanden pegede paa de betydelige Udgifter, som var forbundet hermed. Estrup efterlyste derefter Forslag til Festligholdelse af 10 Aars Jubilæet. Sluttelig meddelte han, at lektor P. A. Andersen („Kridt“) den 19. December 1951 fyldte 80 Aar, — og at man fra

Bestyrelsens Side havde tænkt paa at udnævne ham til Æresmedlem.

Dirigenten, Prof. Secher, gav herefter Ordet til Kriminalass. Bang, der mente, at Bladets anspændte Økonomi kunde lettes ved en evt. Annoncetegning blandt Medlemmerne. Secher mente, at de livsvarige Medlemmer burde yde sædvanligt Kontingent for derved at afhjælpe Pengenøden lidt. Kridts udnævnelse til Æresmedlem skete herefter ved Afstemning, — enstemmigt

2. *Punkt* paa Dagsordenen: Fremlæggelse af det reviderede Regnskab. Kontingentindbetalingen var 1792 Kr., heraf var 380 Kr. overført til Understøttelsesfonden. Bladet havde kostet 751 Kr., og Kassebeholdningen ved Regnskabsaarets Slutning beløb sig til 142,00 Kr.

25 Aars Studenterjubilæer havde skænket Fonden 150 Kr. Fondens Renter var 493 Kr. Wøiremse mente, at man burde arbejde paa at udsende saa mange Blade som muligt. Regnskabet godkendtes eenstemmigt.

3. *Valg til Bestyrelse.* Estrup, Wøiremse og Kirsten Helms afgik efter Tur — og genvælgtes. Det samme gjaldt Revisoren, Octave Rasmussen, samt Supplanten, Frk. Inge Andersen, Nykøbing F., som man hævder aldrig at have set!

Dirigenten, Professor Secher, hævdede herefter Generalforsamlingen og takkede for forholdsvis god Ro og Orden. Derefter rullede en farvestraalende Rejsefilm fra Sydamerika. Smørbrød og kammeratligt Samvær sluttede den hyggelige Aften.

Studenterne fra Nykøbing Katedralskole 1951. Det er fra venstre i bageste Række: Hans Hagerup, Verner Mortensen, Hans Erik Løjmand, Gerner Rørsø Jørgensen, Lars Happe Pedersen, Flemming Andersen; i anden Række fra venstre: Bent G. Hansen, Kjeld Andersen, Bodil Olsen, Aase Andersen, Birthe Madsen, Inger Lise Hoymand Madsen, Inge Lybecker, Grete Egslund, Vagn Ebbe, Henning Boyhus og endelig i første Række: Jytte Mondrup, Kirsten Larsen, Nina Krøll, Rektor Willesen, Sonja Lyngbye, Solvejg Bille og Birthe Dahl.

En Kammerats Erindringer

Endnu en Erindringsbog er kommet fra Tandlæge Svend Blæsbergs Haand, og ihukommende hans sidste „Før 1914“ (omtalt i N. K. E., Nr. 19, Juni 1950) griber man med Glæde denne nye, der bærer Titlen „Efter 1914“, og nyder som sidst at faa Indblik i en ældre Kammerats personlige, ofte dybt personlige, Erindringer, der er præget mere end noget andet af en stærkt følt Kærlighed til Naturen, en fin Sans for ægte Mennesketyper og et idealistisk Livssyn, som averterer Respekt.

Af en Række Anmeldelser citerer vi — og anbefaler iøvrigt Bogen paa det bedste:

— Det er Naturskildringerne først og fremmest, Jægerens Erindringer om Livet i Skoven, paa Marken eller paa Heden, om lette, lyse Efteraarsmorgener, naar Hundene tager Stand for Hønsene i de blaa-grønne Roer, om lune Aftener i Skovfogedboliger, om Klapjagter paa Herregaarde, om buldrende Fasaner ved en Skovbæk og flygtende Raavildt mellem Risbøgen.

bel. (Berl. Tid. 22. Dec. 1951).

Den, der har Kendskab til Forfatteren, kan næsten mellem Bogens Linjer se ham lyslevende for sig: se hans ranke Holdning og hans spændt Gang og føle hans noble Tankegang.

Der er Flugt over Fremstillingen og Renhed i Stilen, og han forstaar den Kunst at finde netop den Udtryksform, der er den rette, som rammer lige i Pletten, noget der netop i en Bog som denne har stor Betydning, da den er rig paa smukke Naturskildringer og Jagtoplevelser.

M. Jensen (Loll.-Falst. Stiftstidende, Dec. 1951).

„Efter 1914“ er ikke en Bog, der tilstræber at konkurrere med den Litteratur, som kommer paa Bogmarkedet. Men her er Tale om en travl og virksom Mand, der har følt Trang til at betro sig til Papiret om de Oplevelser, han har haft, om det Syn, han har paa Tingene, om det, Livet og hans Arbejde har lært ham. Og som saadan er den værd at læse.

E. (Ekstrabladet Dec. 1951).

Og til Slut et Citat fra Bogen:

— Men jeg kommer ofte paa Besøg i Byen (Nykøbing F.), og saadanne smaa Udflugter er næsten en Nødvendighed for mig! Helst gaar jeg alene i Gaderne eller cykler rundt i Omegnen ... mit Rige gaar i et bredt Bælte fra Østersøen over Nykøbing og Saxkjøbing til Maribo! — Den lollandske Jord har for mig en Duft og en Varme — en nærende Livs-Fylde — der ikke alene vækker Fortidsminder i mit Sind ... men ogsaa giver mig Nutidsmod og Fremtidstro. — Dens Marker, Enge og Skove er mit jordiske Arkadien. —

„Jesper“

Der boede en underlig graasprængt en
paa den yderste nogne Ø —

Ibsens Indledningsord til Terje Viken passer saa godt paa „Jesper“, saaledes som han kom til at staa for en Drengs Bevidsthed: gammel og graa, underlig isoleret i hele Skolesamfundet, omgivet af en vis Mystik. Vi anede blot ikke, hvor stor en Mand vi havde som Lærer.

Mærkelige „Jesper“.

Det var i 1897, at jeg overflyttedes fra Metropolitanskolen til Skolen i Nykøbing, der dengang kun havde 80 Elever. Piger var ikke opfundet endnu.

Naar en ny Dreng kommer ind i en Skole, informeres han om de enkelte Lærere, og det var ikke helt almindelige Typer, der fandtes dengang i Nykøbing, og hver fik sin Karakteristik, hver havde sit Øgenavn. — Men den mærkeligste var „Jesper“, Overlærer *Magnus Jespersen*, der residerede i sin Hule, „Musæet“, i Mansardetagen. Her laa dengang de fleste Klasseværelser; dér er nu Bibliotek og Magasiner. Den nye Bygning kom langt senere. Men *Jesper* (som vi her vil kalde ham) blev kun omtalt med Respekt; der var ingen, der gjorde Nar. Hans Udtalelser citeredes som Orakelsvar og gengaves med hans dybe Stemme, saa der kom til at staa en særlig Nimbus om dem.

Alle Døre paa den lange Gang havde Vinduer til behagelig Kontrol udefra. Musæets Dør laa lige for Trappen, og til vor Fryd prydedes det ofte af et Kattebillede. Det var, naar *Jesper* vilde drille den lidet afholdte Inspektør *Møller*, kaldet „Missen“.

Indenfor boede saa *Jesper*. Han kom i min Tid aldrig paa Lærerværelset, et lille trangt Værelse paa 1. Sal. Vi Drengene havde det Indtryk, at der ikke var nogen Forbindelse mellem ham og de andre Lærere.

Indenfor Døren fandtes amfiteatraliske Bænke ordnede om et halvrundt Bord, store Tegneborde optog det meste af Gulvet, Skabe med Samlingerne, Blomster, Akvarier gav en særlig Stemning. Og saa var der geologiske Tegninger paa Væggene, Skabe med Sten m. m. En fritstaaende Skorsten til Kakkelovnen dannede den egentlige Hule, hvorfra *Jesper* dukkede op.

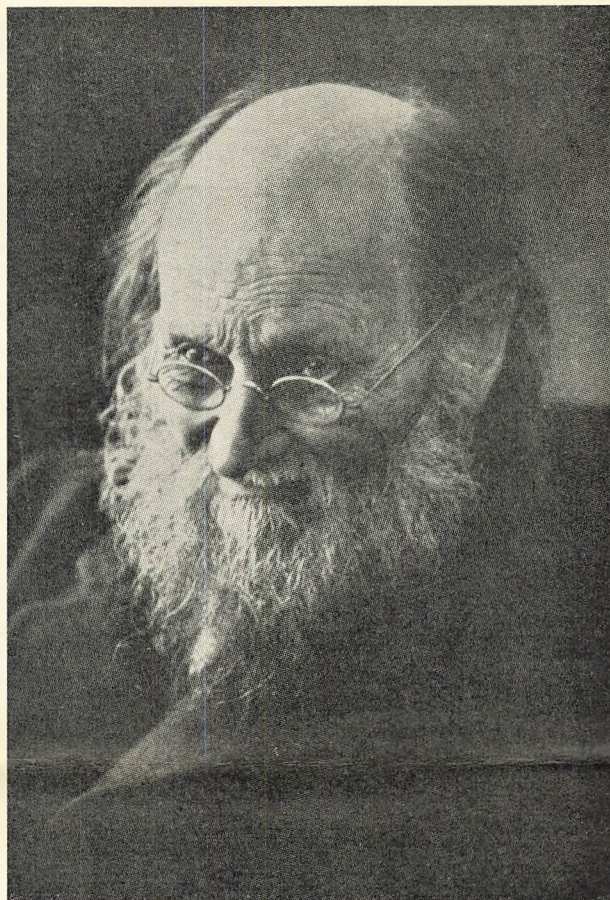
Naar man ser paa ovenstaaende Billede af *Jesper*, saa vil man forstaa, at han maatte gøre Indtryk paa en Dreng. Det pjuskede Skæg, Brillerne langt nede paa Næsen, det uordentlige Tøj og den mærkelige Kappe, som han brugte i Stedet for Frakke, gjorde, at man lagde Mærke til ham, hvor han færdedes. Men Øjnene var milde, de indgød Tillid, og stille indordnede Drengene sig hans Ledelse. Jeg erindrer faktisk ikke nogen Uro fra hans Timer; selv de uroligste Hoveder mærkede, at de stod over for en særlig Personlighed.

En stor Pædagog.

Det er med Andagt, at jeg har læst *Garboes* Biografi over *Jesper*. Man lærer dér, hvad vi Drengene følte, hans Forstaaelse af Børn. Hans pædagogiske Syn var langt forud for hans Tid.

Han lærte os at iagttage Naturen; hos adskillige af os udviklede han en Kærlighed til Biologi, som vi aldrig slap, og som blev Basis for vort senere Arbejde. Naar Foraaret kommer, og Følfoden blomstrer med sine gule Blomster, saa mindes jeg *Jespers* dybe Stemme: Blomsterne før Bladene. — *Jesper* skriver selv: for Naturhistorien burde Bogen være det aldeles underordnede, Naturen selv det væsentlige.

Hans kemiske Forsøg gjorde ikke altid Luften i Musæet helt god, men det var spændende, og vi maatte selv prøve paa vore Værelser og erfarede sikkert ofte, hvor let Brint eksploderer. *Jesper* puttede et bøjet Rør ind i Kakkelovnen. I den anden Ende fandtes en Skaal. Han viste os, hvorledes det kunde illustrere Geysers Udbrud. Han smeltede Fedt, satte Skaalen i Sne, saa det stivnede hurtigt; han stak Hul paa Skorpen, og det endnu flydende Fedt lagde sig ovenpaa. Han demonstrerede

„Jesper“, Overlærer *Magnus Jespersen*

derved Jordlagenes mærkelige Lejringer. Paa mange andre Maader søgte han at gøre sit Stof levende for os, og det glemmes aldrig. —

I Musæet hang en Række geologiske Tavler som Resultat af hans Undersøgelser paa Bornholm over Øens Geologi, og herfra stammede hans store geologiske Samlinger. Han var selv Bornholmer, havde været Adjunkt i Rønne, og han havde hele sin Ungdom studeret Bornholm. Han var polyteknisk Kandidat og mødte saaledes med store Forudsætninger. I *Garboes* Bog findes en Fremstilling af denne hans Virksomhed, og man læser dér, hvorledes den unge Adjunkt tørnede sammen med de geologiske Autoriteter i København, der ikke kunde tænke sig at regne med en ung Adjunkt i Rønne. Den gamle Historie: — kan noget godt komme fra Nasareth?

Det er gaaet *Jesper*, som det er gaaet saa mange andre, at de i Stedet for en Stimulation til fortsat Arbejde har mødt Modstand, i Virkeligheden Misundelse, fra de Sider, hvorfra man kunde vente Opmuntring. Men han skulde i sin Alderdom opleve, at man søgte tilbage til hans Arbejder. De hævdede deres Værdi.

Det har derfor sikkert været med Bitterhed, at han tog til Nykøbing. — Falster kunde ikke yde den Arbejdsmark, som Bornholm kunde det.

Gennem Skoleprogrammerne, ved Pjecer og paa anden Maade fremsætter *Jesper* sine Anskuelse ikke mindst om Pædagogik. Hans Udtryksmaade kan være vanskelig at forstaa: paradoksal, dobbeltmundet, som den ofte er. Næsten med Vilje ønsker han ofte at forarge for at faa Ørenlyd, Frisk og djærvt fremsætter han sine Meninger, der med stort Udbytte kan læses af enhver,

der i vore Dage har med Undervisning at gøre, og det gaar dog tilbage til Firserne.

Han forstaar, at en Dreng kan gaa i Staa i Skolen — bliver han ligesom omtaaet, tankeløs, forvirret. — Er det os Lærere, der tager for haardt paa Drengene og derved forbløffer dem, saa de gaar fra Sans og Samling? Jo, en Gang imellem faar de jo en gemytlig Tiltale saasom: Aa, Sludder, Vrøvl. Det er jo ikke pænt, men overbevisende i rette Øjeblik. Deraf tager næppe nogen ordentlig Dreng (∴ Klodrian) Skade. — Eller burde det maaske hellere gaa efter Forskriften „nu, søde, lille Ole Rasmussen, vær nu Mors egen Sukkerunge, saa skal du faa en hel Fedtebolle o. s. v.“. — Har *Jesper* ikke her forudset den moderne pjadderhumanistiske Børneopdragelse?

Paa Kant med Borgerligheden.

Jesper var et dybt religiøst Gemyt, hvad man ikke mærkede i den daglige Undervisning. — Da Frelsens Hær begyndte sit Arbejde i Nykøbing, talte *Jesper* ved deres Møder og anbefalede Hærens Arbejde. Hvilket Mod skulde der ikke til at gøre dette, hvor netop dette Arbejde blev forkættet af den pæne Borgerlighed og af den Kirke, der havde forsømt det Arbejde, som Hæren tog op? Senere dyrkede han Svedenborg. Undertiden rettede *Jesper* mærkelige Spørgsmaal til os, som nok kunde virke forvirrende. Jeg glemmer aldrig den dybe Stemme spørge: Hvor langt er der fra Himmerige og til Helvede? — og Svaret kom fra ham selv: et Skridt. — Livet har lært mig Sandheden deri.

Da den matematiske Retning blev indført ved Skolen, blev

Jesper vor første Lærer i Fysik. Hans Indledning husker jeg, det var om Kraften gange sin Vej er Byrden gange sin Vej.

Rektor *Fraas* døde det Aar, hvor jeg var i 6. Klasse, — og *Jesper* fungerede som Rektor. Jeg mindes ikke meget om hans Virke som saadan. Men da vi skulde til Afslutningen, vilde *Jesper* gøre den festlig. Han havde skrevet en Sang og selv komponeret Melodien. Det vakte Opsigt, og Lærerne demonstrerede mod ham, saa vi Drengene var forargede, og vor Sympati samlede om den gamle Overlærer.

Livssyn.

Jesper blev en gammel Mand. Han døde først den 19. Januar 1917. Han hviler paa Østre Kirkegaard i Nykøbing. Paa Stenen findes indhugget en Fremstilling af den Forstening, der bærer hans Navn: Myochoncha Jesperseni.

I sit „Livssyn“ skriver *Jesper*: alting tjener dem til Gode, som elsker Gud. — De „onde Dage“, Sorgens og Prøvelsens Tid, hvor tung og drøj kan den ikke være.

Et andet Sted spørger *Jesper* som gammel Mand: hvad er der saa udrettet, hvad er der naaet i disse 3 Snese Aar og 10 eller næsten 12? Ja, 45 Aars Arbejde i det højere Skolevæsens Tjeneste har vel sat Spor. — Mon nu nogen blandt de mange unge, som jeg har haft at gøre med, skulde kunne vidne til min Fordel? — Tør jeg haabe det?

Dette har jeg søgt at gøre her. Mon det kan naa *Jesper* i den Himmel, som han troede saa sikkert paa?

K. Secher.

Nyt Hoved - ?

Da N.K.E. Bladet for første Gang skulde udkomme, var Tegneren Robert Allin (R. 1926) saa venlig at tegne Bladets „Hoved“ til os, saadan som det er fremtraadt paa hvert Nummer af Bladet siden. Og det skylder vi ham faktisk Tak for, ikke mindst nu, da det har vist sig at være et utaknemligt Job, han dér kom ud paa.

I Aarene, der gik, har Bestyrelsen og Bladets Redaktion modtaget forskellig Kritik af Bladhovedet, som man ikke mente „siger“ nok.

Nu kan vi jo nok være enige om, at det ikke er nogen nem Opgave at løse til alles Tilfredshed, da vi repræsenterer lige saa mange Temperamenter og dermed Smagsretninger, som vi er Medlemmer. Imidlertid har der fra Tid til anden fra Redaktionen Side været gjort spagfærdige Forsøg paa da at faa en eller anden tegnebegavet gammel Elev til at rykke ud med et andet Forslag til Hovedet, men Resultatet har mildest talt været negativt.

Imidlertid har Robert Allin med elskelig Beredvillighed efter den sidste Kritik, der kom fra Jylland, slaaet sig ned ved sit Tegnebord for endnu engang at forsøge at tilfredsstille sine kræsne Kammerater. Man har i Tidens Løb modtaget Forslag om, at Hovedet burde fremstille: den gamle Kastanje-kæmpe i Skolegården (som imidlertid kun kendes af Elever fra før 1915), Skolens Mærke, Glenten, der ogsaa findes paa Skolens Fane, den gamle Skolebygning i tydeligere Skikkelse, eller Yggdrasil paa Lolland, der jo imidlertid især har haft Betydning for „Hegemone“s Medlemmer — saa helt nemt har det ikke været for Robert Allin. Her er imidlertid fire Forslag til et nyt Hoved, alle tegnet af Allin, og her maa siges at være noget for enhver Smag, saa nu venter vi blot paa Medlemmernes Dom. Hvilket Nummer foretrækkes? — Det aller-nemmeste er, om Medlemmerne, samtidig med at de melder sig til 10 Aars Festen, paa Tilmeldelsen skriver, hvilket Nr. de foretrækker — og kan man ikke komme til Festen, kan man blot sende et Brevkort til Redaktionen med Angivelse af Nr.

Saa afhænger det af Bladets Læsere selv, hvilket af de nye Forslag det skal være — ellers vælger Bestyrelsen et Forslag, og saa nytter det ikke at gøre Vrøvl bagefter!

Red.

Lektor Otto Møller med Pind og Cigar

„Tysk-Møller“ 70 Aar

„Tysk-Møller“, „Pinden“ eller ganske simpelt Lektor *Otto Møller*, som han borgerligt hedder, fyldte den 19. Februar 70 Aar, og forlader saaledes Katedralskolen ved Skoleaarets Udgang. 39 Aars Lærergerning har han lagt i den gamle Skole i Slotsgade, og han kommer saaledes ikke med ud i den splinternye Skole, som — det regner man jo med — til Sommerferien 1953 aabner sine traditionsløse Bygninger for Lærerne og Eleverne. Herude skal saa Katedralskolens fremtidige Historie skrives. Lektor Møller hører til i Slotsgade. For gamle Elever staar han som Bærer af Traditionerne dér, i hans Person mødes Skolens levende Nutid med de nærmest svundne Tider, de som allerede nu er „gamle Dage“.

Lektor Møller kom til Skolen, haarfager og med stort Skæg i 1913. Han er den sidste af Lærerne fra Kaj Munks Tid — staar paa Lærerbilledet i Erindringsbogen yderst til højre ved Siden af Lektor *Saranu*. Han ser saa tilforladelig ud der paa Billedet, slet ikke til at faa til at passe med Kaj Munks Karakteristik af Lærerkollegiet: de ophøjede Gudestøtter, som man ikke kunde falde paa at snakke menneskeligt med.

Vi, som er af yngre Aargange end Kaj Munk, kender heller ikke Lektor Møller paa den Beskrivelse. Vi husker ham tværtimod som en særdeles menneskelig Lærer og som et fornøjeligt Menneske, et Indtryk, som slaas ekstra fast, naar man nu, saa mange Aar efter, snakker lidt med Lektor Møller i Anledning af hans Fødselsdag — noget han til det sidste har vægret sig imod. Dog har han maattet bøje sig og lide den Tort, at tre af hans gamle Elever har interviewet ham til de lokale Blade i Dagens Anledning.

Lektor Møller har faaet Lejlighed til at demonstrere sin „Hestprangertegnepog“, som han anskaffede sig til at bevare Elevernes Skolepenge i. Mange vil huske Lektor Møller, holdende Kontor i den første den bedste Vindueskarm og stikkende sin velspækkede Mappe ind i Inderlommen. Han har Tegnebogen endnu, men dens Fyldighed er reduceret stærkt. Han finder ogsaa, at hvis det ikke havde været fordi den engang var nødvendig, saa var det lovlig anmassende af „en sølle Stympen“ af en Lektor at gaa med en Tegnebog af et saadant Format.

Ogsaa „Pinden“ er der blevet spurgt til. Og Lektor Møller har demonstreret det særlig fornemme Eksempel af en „Kløpind“ med Læderhaandtag, som han har faaet af sin tidligere Elev, Folketingsmand *Edv. Tesdorpf*, Gjorslev. Han har slidt adskillige Pinde op, siger han — maaske paa Buksebage, for han gav sig som Inspektør — „Pinden“ var det ydre Tegn paa denne Værdighed — Ret til korporlig Afstraffelse. Det var dog ikke saa alvorligt, som det lyder, men han stillede den Dreng, der glemte tre Gange i Løbet af en Maaned, overfor Valget mellem „kontant Betaling“ eller „paa Regning“ — og

de valgte sgu allesammen kontant Betaling, siger Møller. Det var et Rap i Enden.

Møller holdt af at faa et Mellemværende afgjort i en Fart, og saa var der ren Luft. Der var ingen Skumlerier fra hans Side bagefter og intet Nag fra Elevens. Normale Børn har, siger Møller — og deri har han sikkert Ret — godt af at se, at der efter Forseelse følger omgaaende Straf eller Paataale. Det er meget bedre, end hvis der skal skrives Indberetninger, og „Synderne“ skal gaa og vente paa den eventuelle Afgørelse.

Der er mange Emner, man føler Trang til at bringe paa Bane, naar man snakker med sin gamle Lærer. Og man prøver at samle nogle af dem i et Par Spørgsmaal:

— Hvordan ser De paa en gammel Elev — er det stadig Skolebarnet, der sidder overfor Dem, eller er det det voksne Menneske?

— Det er baade-og — baade den gamle Elev og det nye Menneske, som er kommet ud af det. Men mest det nye Menneske — dog kan jeg ikke se bort fra det andet, jeg ser altid Barnet bag ved. Jeg glæder mig hver Gang, jeg ser gamle Elever, navnlig naar de er blevet lidt ældre. Det er det morsomme ved det — det ser man paa Jubilarerne, som jo er i Begyndelsen af 40'erne — denne Blanding af Skoleelev og Voksen — den er ikke til at staa for!

Vi har jo, vi Lærere, og det siger Lektor Møller med stor Alvor, det Privilegium, at vort Materiale er levende — der er Pokker til Forskel paa det og saa paa at staa med en Hammer og Sav, til man bliver 70. Det gør jo ogsaa, at man — maaske da — holder sig lidt mere ung, end andre. Det Materiale veksler og fornyes, og vi faar paa denne Maade mere eller mindre Lejlighed til at forny os. Men Medaljen har jo ogsaa en Bagside: Har man endelig en Klasse, man holder af, saa forsvinder den, og det efterlader — selv om der kommer nyt — et Savn, for vi kan jo ikke lade være at holde af de Børn, vi arbejder med. Derfor er der en Tomhed, hvis Forbindelsen afbrydes brat — et Tomrum, før vi tager fat paa det nye.

— Og saa er De altsaa ved at være færdig med at være „Tysk-Møller“ — forresten ikke noget særligt opfindsomt Navn, eftersom De jo vitterligt har undervist i Tysk i alle de 39 Aar.

— Ja, det er skidt med Lærernes Øgenavne, det er sølle, siger Lektor Møller med oprigtig Beklagelse — der er ingen Opfindsomhed mere, er jeg bange for. Eller ogsaa er de saa ophøjede, at de ikke gider. De har heller ikke Øgenavne til os alle — det er kedeligt, at det sikkert skyldes manglende Fantasi. —

— Dette er en typisk Møllersk Replik, og den bærer Vidne om, at Lektor Møller stadig er den samme.

Han siger ogsaa under Samtalen, at han har ondt af de gamle Elever, som i de nærmest følgende Aar kommer til Byen for at fejre deres Skolejubilæer — naar de kommer og vil se deres gamle Skole, saa er der blot en Politistation, og der kan de ikke komme ind, medmindre de bliver fulde — !

— Det er ogsaa Synd, at de ikke træffer Lektor Møller blandt Lærerne, men paa dette sidste kan der raades Bod. Lektor Møller bor i sit dejlige Husovre i Sundby, og der har Døren endnu aldrig været lukket for en gammel Elev. x.

Saa var der Kontingentet - - Tak!

Blandt N. K. E.s ca. 500 Medlemmer findes der beklageligt og mærkeligt nok endnu ca. 150, der ikke betaler deres Kontingent — en smertelig Kendsgerning, der giver vor samvittighedsfulde Kasserer *Wøremose* en Masse graa Haar før Tiden, og hvert Aar mærkes tydeligt i Kassebeholdningen. Det er slet ikke saa nemt at faa det hele til at gaa rundt, og endnu sværere bliver det, naar Pengene ikke indløber, som de skal. — Da vi trofast sender Bladet til alle Medlemmer, selv om de er tilbage med Kontingentet, er der faktisk ingen Undskyldning for Restanterne, for Giroblanketten kommer usvigeligt sikkert med, naar Tiden er inde.

— Hvorfor vi i Fremtiden venter, at hvert Medlem gør sin Pligt og sender det aarlige Bidrag til *Wøires* slunkne Kasse. Tak!

Elevsamfundets Legat.

NKE indkalder herved Ansøgninger til Elevsamfundets Legat, der kan søges af alle gamle Elever fra Nykøbing Katedralskole, uanset hvilken Eksamen man er gaaet ud med. Ansøgningsfristen udløber 15. April og Ansøgningerne maa stiles til Elevsamfundets Formand, Tandlæge I. V. Estrup, Vester Voldgade 96, København V. Bestyrelsen.

Hvor vilde vi gerne . . .

have nogle gode og virkelig sjove Historier og Billeder fra gamle Elever paa Skolen!

Allerede nu, medens dette Blad endnu ikke er gaaet i Trykken, lægger Redaktionen Hjerne i Blod for at faa samlet Stof til næste og følgende Numre, og vi er blevet enige om, at det vilde kvikke vældigt op med baade Historier og Billeder fra gamle eller nyere Dage paa den gamle Skole. Der findes ikke een eneste gammel Elev fra Skolen, der ikke kan berette mindst een sjov Historie, om Livet paa Skolen, om Halløj i Timerne, om Episoder paa Udflugter eller Baller — der er Masser af Muligheder — og mange maa ogsaa ligge inde med Billeder, der har Tilknytning til Skolen og Livet dér.

Dem, baade Historierne og Billederne, vilde vi vældig gerne have en Masse af. Vi kan bruge ubegrænset Stof af denne Art. Det er nemt at forestille sig, hvor saadanne smaa sjove eller historiske Ting vil kvikke op i Bladets Spalter (se nu bare Stadsingeniør Grum-Schwensens Noter om Kridt!) til Glæde for os alle — og ikke mindst for

Redaktionen.

Endnu et bette Nøk!

I sidste Nr. af N. K. E. Bladet meddelte vi, at der til Observatorieindsamlingen endnu manglede 6.000 Kr. — hvorfor det naturligvis er os en vis Fryd denne Gang at kunne fortælle, at af de 6.000 Kr. er 3.820 Kr. indkommet fra rare Medlemmer, der har villet være med til at give den nye Skole denne Gave. Det er rigtig godt klaret, men der mangler jo endnu et bette Nøk — hvorfor vi anmoder alle Medlemmer, der vel at mærke selv har en god Samvittighed i den Retning, om fremtidig, hver Gang de møder en gammel Kammerat, at se denne stift ind i Øjnene og strengt spørge:

Har du givet noget til Observatoriet?

Saa skal det nok lykkes at faa indsamlet de resterende 2.180 Kr.

NYT fra de gamle

Fr. Gregersen er blevet udnævnt til Politifuldmægtig i Nykøbing F. fra 1. Marts.

Fhv. Stadsdyrlæge Hans Langkjær, Randers, fyldte 70 Aar den 8. Februar.

Forlovelse er indgaaet mellem stud. mag. Frk. Karen Vemming (St. 1945) og Købmand Aage Østergaard Hansen (R. 1937) Nykøbing F.

Edel Victor Larsen, f. Clausen, (St. 1942) og gift med Forpagter Preben Victor Larsen (R. 1935) har faaet en Datter.

Eva Møller-Simonsen (St. 1945) gift med Fritidshjems lærer Valnøw, København, har faaet Tvillinger.

Tove Andersen (R. 1942) er i den kommende Sæson blevet antaget som Svømmelærerinde for Nykøbing F. Svømmeforening.

Stud. mag. H. C. Juul (St. 1948) er blevet viet til Laboratorie-assistent Ruth Nielsen.

Jytte Heisel (St. 1942) er blevet viet til mag. scient. Niels Ove Keldgaard, København.

Sigrød Rützou, f. Geppel, (St. 1924) er blevet udnævnt til Kontorchef i 3. Statsaktivkontor i Finansministeriet.

Professor, Overlæge, Dr. med. Knud Secher er i Dagene 23.—26. Maj Præsident for International Cremation Congress i København, hvor 15 Nationer vil være repræsenteret. Professor Secher er i November udtraadt af Hovedbestyrelsen for Dansk Idrætsforbund efter 33 Aars Funktion i Forbundet.

23. Februar viedes i Nykøbing F. Kirke Direktør, Civilingeniør Jørgen Lauridsen (St. 1939) til Stoftrykker Gudrun Møller-Simonsen (R. 1947).

Læge Bent Haxholdt (St. 1938) er for Tiden i England for at uddanne sig som Narkose-Specialist hos Professor Mushen i Cardiff.

Journalist Arne Weihrauch, Slagelse (Ml. 1939) har faaet tildelt en Del af Carlsberg-Fondets Rejselegat for Journalister.

Stud. jur. Sverre Mondrup (St. 1948) har faaet det store Kommunitet og Regensbolig i tre Aar.

Journalist Kirsten Helms (St. 1942) har fra 1. April faaet Ansættelse ved Andelssammenslutningens Blad „Samvirke“ i København.

Lisbeth Ryge (Ml. 1929) blev 1. November ansat som Direktrice hos Middelbo Outzen, Nykøbing F.

Bent Middelbo Outzen (R. 1940) aabnede i November egen Manufakturforretning i Sønderborg.

Fru Forvalter Dagnæs Hansen, gift med Johs. Dagnæs Hansen (R. 1941) har faaet en Datter.

Cand. med. vetr. Viggo Dagnæs Hansen (St. 1942) er blevet ansat som Dyr lægeassistent i Stege.

Korrespondent Gudrun Frederiksen (St. 1942) er blevet viet til Sekondløjtnant Johs. Jensen, København.

Hvad med en Annonce?

Som alle ved, stiger Papirpriserne med næsten uanstændig Regelmæssighed, og det bliver følgelig dyrere og dyrere for os at udsende Bladet. Vi har tidligere, tvunget af økonomiske Sorger, maattet have Annoncer i Bladets Spalter, og vi maa nu søge at faa det igen. Da vi véd, at Medlemmerne er glade for Bladet, fordi det er en Hilsen fra Skolen og de gamle Kammerater, vil vi nødigt gøre det mindre — og ikke mindst dette Nummer, der jo er en Slags „Jubilæumsnummer“, har vi med Vilje lavet saa stort, som vi bare kunde tillade os — men det er dyrt, og vi appellerer derfor til de Medlemmer, der har en Forretning eller Virksomhed, de kan annoncere med. — Priserne er 100 Kr. for en hel Side, 50 Kr. for en halv og 25 Kr. for en kvart, hvilket maa siges at være billigt. Redaktionen modtager gerne Annoncer nu og i al Fremtid.

Elevsamfundets Bestyrelse:

Tandlæge I. V. Estrup, Vestervoldgade 96, København V.
Tlf. Byen 3610 (Formand).

LRS. Mogens Bech, Holte 323 (Næstformand).

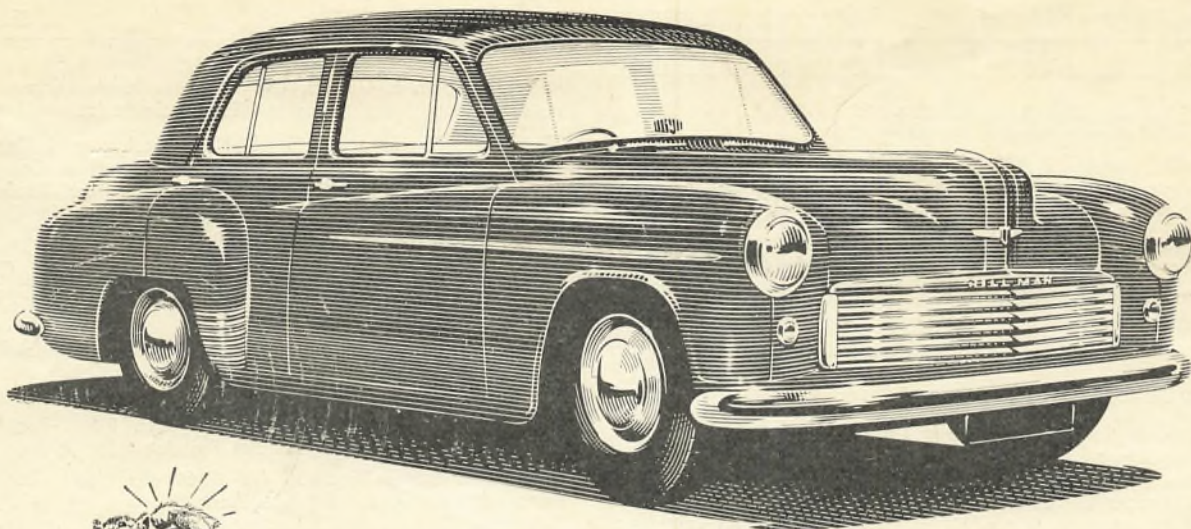
Revisor F. Wøiremse Jensen, Rebildvej 22, Københ. F.,
Tlf. DÅmsøe 6342 (Kasserer).

Civilingeniør H. O. Sonne, Elnasvej 7, Holte.
Journalist Kirsten Helms, Dronningensgade 26, Nykøbing F., Tlf. 1967.

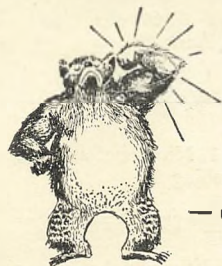
Stud. mag. Jørgen Quistgaard (Skr.), Madvigs Allé 5²,
København V., Tlf. Vester 9802.

Direktør, Civilingeniør J. Lauridsen, Nybrogade 11, Nykøbing F., Tlf. 1888.

Adresseændringer bedes meddelt Kassereren.

HILLMAN MINX SALOON
MODEL 1952

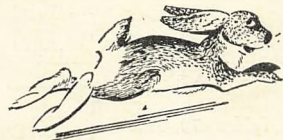
— den har overskud af kraft ...

— den har udsyn og overblik ...

— den går langt på lidt ...

— og den er lynhurtig ...

- den nye **HILLMAN**

Autoriserede **BRITMO** Forhandlere
overalt

BRITISH MOTORS A/S. 2 A ØSTERBROGADE, TLF. C. 61 45